

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน พ่อ “ผู้อ่อนหวานที่สุด มากที่สุด most sweetest” กำลังเปลี่ยนแปลงโลกที่ขมขื่นนี้และทำให้โลกนั้นแสนหวาน ลูกเช่นกันต้องจดจำพ่อผู้อ่อนหวาน sweet และมรดก และ กลับมา “อ่อนหวานที่สุดมากที่สุด most sweetest”

คำถาม: วิธีการอะไรที่พ่อได้บอกลูกเพื่อที่จะทำให้ตนเองสมบูรณ์พร้อม *perfect*?

คำตอบ: เพื่อที่จะทำให้ตนเองสมบูรณ์พร้อม *perfect* ตรวจสอบตนเองด้วยความซื่อสัตย์:

- 1) ฉันยังคงมีข้อบกพร่องอะไรในฉัน?
- 2) ฉันเป็นเหตุของความทุกข์ใดให้แก่ผู้ใดหรือไม่ตลอดทั้งวันผ่านความคิด คำพูด หรือการกระทำของฉัน?
- 3) ฉันทำความเพียรพยายามที่จะขจัดวิญญาณปีศาจร้ายออกไปโดยการรับกระแส(*current*)ของการจดจ่อยระลึกถึงพ่อหรือไม่?
- 4) พร้อมกันกับการรับใช้(*serving*)ผู้อื่นฉันรับใช้(*serve*)ตนเองด้วยหรือไม่
- 5) เป็นเวลานานเพียงใดที่ฉันอยู่ในการจดจ่อยระลึกถึงพ่อและมีประสบการณ์ของความสุกอันมากมาย ฉันได้กลับมาสดชื่น ประทานมากเพียงไร?

โอมซานติ พ่อถามลูกๆ: ลูกๆผู้อ่อนหวาน ลูกได้เห็นใบหน้าที่มีสิริมงคลมากที่สุดของลูกแห่งอนาคตหรือไม่? ลูกเห็นเครื่องแต่งกายที่เป็นสิริมงคลมากที่สุดของลูกหรือไม่? ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของ โลกใหม่ยุคทองของอนาคต(ของลักษมีและนารายณ์)หรือไม่? ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและกลับมาสูงส่งมากที่สุด เมื่อนักเรียนกำลังศึกษาเล่าเรียนสติปัญญาของพวกเขารู้ว่าพวกเขาจะกลายเป็นผู้หนึ่งผู้ใด ลูกเช่นกันรู้ว่าลูกจะไปสู่ราชวงศ์ของวิษณุ เพราะมี 2 รูปของวิษณุ - ลักษมีและนารายณ์ ในเวลานี้สติปัญญาของลูกเป็นไปทางจิต ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้เข้าไปในสติปัญญาของผู้ใดอื่น ที่นี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับบาบาที่แท้จริง ลูกกำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรของชีพบาบา พ่อผู้สูงสุดเหนือทั้งหมดกำลังสอนพวกเราอยู่ ท่านคือผู้ที่ “อ่อนหวานที่สุดมากที่สุด *most sweetest*” ลูกต้องจดจำพ่อผู้อ่อนหวานที่สุด(*sweetest*)นั้นด้วยความรักอันมากมายเพราะพ่อพูดว่า: ลูกๆ โดยการจดจำพ่อ ลูกจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งมากที่สุด และโดยการสร้างสมเพชรพลอยของความรู้ลูกจะกลับมาเป็นอภิมหาเศรษฐีสำหรับอนาคต 21 ชาติเกิดของลูก เป็นราวกับว่าพ่อกำลังให้พรนี้แก่ลูก เจ้าสาวผู้อ่อนหวานที่สุดจะได้รับพรหรือ ลูกๆที่เชื่อฟังผู้อ่อนหวานที่สุดจะได้รับพร พ่อมีความสุขที่ได้เห็นลูกๆผู้อ่อนหวานที่สุด

ลูกๆผู้อ่อนหวานรู้ว่าทั้งหมดกำลังเล่นบทบาทของพวกเขอยู่ในละครนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก็กำลังเล่นบทบาทของท่านของการมาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ลูกๆผู้อ่อนหวาน *sweet* ของพ่อผู้อ่อนหวาน *sweet* กำลังมองเห็นพ่อผู้อ่อนหวานที่สุด *sweetest* เป็นการส่วนตัวอยู่เบื้องหน้าลูก เป็นดวงวิญญาณทั้งหลายที่เห็นกันและกันด้วยอวัยวะของร่างกายของพวกเขาดังนั้นลูกคือลูกๆผู้อ่อนหวาน *sweet children* พ่อรู้ว่าท่านได้มาเพื่อทำให้ลูกๆอ่อนหวาน *sweet* มาก ลักษมีและนารายณ์นี้อ่อนหวานมากที่สุด *most sweet* ใช่หรือไม่? อาณาจักรของพวกเขาก็คือหาวน *sweet* ด้วยเช่นกัน ในลักษณะเดียวกันปวงประชาของพวกเขาก็อ่อนหวาน *sweet* ด้วยเช่นกัน เมื่อลูกไปที่วัด ลูกเห็นพวกเขาว่าอ่อนหวาน *sweet* มาก ลูกรอคอยให้วัดนั้นเปิด เพื่อที่ว่าลูกสามารถได้มีการมองเห็นว่าแสนหวาน *sweet* เพียงแวบเดียว ผู้ที่ได้มีการมองเห็นเพียงแวบเดียวเข้าใจว่าพวกเขา(เหล่าเทพ)เคยเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นผู้คนมากมายไปยังวัดของชีวาเพราะท่านนั้น อ่อนหวานมากที่สุด *sweetest* ของผู้ที่อ่อนหวานที่สุด *sweetest* ชีพบาบาที่ผู้อ่อนหวานที่สุด *sweetest* นั้นได้รับการยกย่องอย่างมาก ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานมากที่สุด *most sweetest* พ่อผู้อ่อนหวานที่สุดมากที่สุด *most sweetest* กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกๆเป็นการส่วนตัวเพราะท่านนั้นแฝงตัว *incognito* ไม่มีใครอื่นสามารถอ่อนหวาน *sweet* ได้เท่ากับที่ท่านเป็น พ่อเป็นเช่นภูเขาของความอ่อนหวาน *sweetness* พ่อที่อ่อนหวาน *sweet* มาและเปลี่ยนโลกที่ขมขื่นและทำให้โลกนั้นหวานชื่น *sweet* ลูกๆรู้ว่าบาบาผู้อ่อนหวานที่สุด *sweetest* กำลังทำให้ลูกๆผู้อ่อนหวานที่สุดมากที่สุด *most sweetest* ท่านกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกันกับที่ท่านเป็นอย่างแท้จริง ไม่

ว่าใครบางคนเป็นเช่นไรก็ตามท่านก็จะทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับที่ท่านเป็น ดังนั้นเพื่อที่จะกลับมาอ่อนหวานมากที่สุด *sweetest* เช่นท่าน ลูกต้องจดจำพ่อผู้อ่อนหวาน *sweet* และมรดกที่หวานชื่น *sweet*

بابาบอกลูกๆ ๕ ขวบว่า: ลูกๆผู้อ่อนหวาน พิจารณาตนเองว่าปราศจากร่างและจดจำพ่อ และพ่อสัญญาว่าด้วยการจดจำระลึกถึงนั้นความทุกข์และความทรมานทั้งหมดของลูกจะจบสิ้นและลูกจะกลับมามีพละนาถมิที่ดี *ever healthy* และมั่งคั่งเสมอ *ever wealthy* ลูกจะกลับมาอ่อนหวานมากที่สุด *most sweet* เมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาอ่อนหวาน *sweet* ลูกก็จะได้รับร่างกายที่ดี *sweet* ด้วยเช่นกัน ลูกๆควรมีความซาบซึ้งว่าลูกคือลูกๆของพ่อผู้เป็นที่รักมากที่สุด *most beloved* และดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาของبابา บาบาสื่ออ่อนหวาน *sweet* มากๆกำลังทำให้พวกเราอ่อนหวาน *sweet* อย่างมาก พ่อผู้เป็นที่รักมากที่สุด *most beloved* พูดว่า: ขอให้เพียงเพชรพลอยออกมาจากกริมฝีปากของลูกเสมอ ขออย่าให้มือกอนหินที่ขมใดเลยออกมา มากเท่าที่ลูกกลับมาอ่อนหวาน *sweet* มากตามนั้นลูกจะประกาศเกียรติคุณชื่อของพ่อ เมื่อลูกๆทำตาม *follow* พ่อ ผู้อื่นจะทำตาม *follow* ลูก

พ่อก็เป็นครู *Teacher* ด้วยเช่นกัน ครู *Teacher* จะให้คำสอนแก่ลูกๆอย่างแน่นอน: ลูกๆจงเก็บชาร์ต *chart* ของการจดจำระลึกถึงประจำวันของลูก เช่นที่นักธุรกิจตรวจบัญชีของพวกเขาในเวลากลางคืน ดังนั้นลูกๆเช่นกันเป็นนักธุรกิจด้วยและลูกๆทำธุรกิจอันยิ่งใหญ่มากเช่นนี้กับพ่อ ลูกๆจดจำพ่อมากเพียงไร ลูกๆจะได้รับความสุขจากท่านมากตามนั้น ลูกๆจะกลับมาสัปดาห์ละวัน ทุกวันจงตรวจสอบตนเองเหมือนกับที่นาราดได้รับการบอกให้มองดูใบหน้าของเขาและดูว่าเขาคุ้มค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมีหรือไม่ ลูกๆเช่นกันก็ต้องดูว่าลูกๆมีค่าควรแก่การกลายเป็นเช่นนั้นหรือไม่ มิฉะนั้นจงตรวจสอบว่าลูกๆยังคงมีข้อบกพร่องอะไรเพราะลูกๆต้องกลับมาสมบูรณ์พร้อม *perfect* พ่อได้มาเพื่อให้ลูกสมบูรณ์พร้อม *perfect* ดังนั้นลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเองด้วยความซื่อสัตย์: ฉันยังคงมีข้อบกพร่องอะไร เนื่องจากสิ่งนี้ฉันจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้? พ่อเฝ้าแต่แสดงวิธีการต่างๆให้แก่ลูกๆที่จะขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้นออกไป พ่อหนึ่งแล้วมองดูที่ทุกดวงวิญญาณ ถ้าท่านเห็นข้อบกพร่องใดๆในใครก็ตาม ท่านจะให้กระแสดังนั้นเพื่อที่ว่าอุปสรรคจะถูกขจัดออกไป ยิ่งลูกๆช่วยเหลือพ่อมากเพียงไรและเฝ้าแต่สรรเสริญท่าน วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้นจะเฝ้าแต่วิ่งหนีไปมากตามนั้นและลูกๆจะมีความสุขมากขึ้นตามนั้น เหตุใดเองลูกๆต้องตรวจสอบตนเองอย่างสมบูรณ์ ตลอดทั้งวัน ฉันเป็นเหตุแห่งความทุกข์ให้แก่ผู้ใดผ่านความคิดคำพูดหรือการกระทำของฉันหรือไม่? ลูกๆต้องเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและมองดูพฤติกรรมของลูก ลูกๆสามารถมองเห็นพฤติกรรมของผู้อื่นด้วยเช่นกัน แต่ก่อนอื่นใดลูกต้องมองดูตนเอง โดยเพียงมองดูผู้อื่น ลูกๆจะลืมเกี่ยวกับตัวลูกเอง ลูกๆแต่ละคนต้องรับใช้ *serve* ตนเอง การรับใช้ *serve* ผู้อื่นหมายถึงการรับใช้ *serve* ตนเอง ลูกๆไม่ได้กำลังทำงานรับใช้ *service* ของชีพبابา ชีพبابา ท่านเองได้มาแล้วที่นี่ในงานรับใช้ *on service*

ลูกๆผู้อ่อนหวาน ลูกๆกำลังกลายเป็นเพชรที่มีค่า *valuable* เพชรและ เครื่องประดับเพชรพลอยที่มีค่า *valuable* นั้นลูกๆเก็บเอาไว้ในธนาคาร *bank* เสมอเพื่อการเก็บรักษาที่ปลอดภัย *safe-keeping* ลูก บราห์มินก็มีค่า *valuable* ด้วยเช่นกันและกำลังนั่งอยู่อย่างปลอดภัย *safely* ในธนาคาร *bank* ของชีพبابา ลูกๆรู้ว่าผู้คนทั้งหมดในโลกกำลังจะตาย ด้วยการอยู่ในตู้เซฟ *safe* ของبابา ลูกๆเป็นอมตะ ลูกๆเอาชนะความตาย ทันทิที่ลูกๆเป็นของชีพبابาลูกๆก็กลับมาปลอดภัย อย่างไรก็ตามลูกๆต้องทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ไม่ว่าผู้คนในโลกจะมีความมั่งคั่งมากเพียงไรก็ตาม ทั้งหมดนั้นกำลังจะจบสิ้นไป ไม่มีสิ่งใดในนั้นที่จะหลงเหลืออยู่ ลูกๆไม่ได้มีสิ่งใดกับตนเองในขณะนี้ ไม่แม้ร่างกายเหล่านั้นของลูก จงให้สิ่งเหล่านั้นแก่พ่อด้วยเช่นกัน เป็นราวกับว่าผู้ที่ไม่มีความสิ่งใดนั้นมีทุกสิ่ง ลูกได้ทำการต่อรองกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสำหรับโลกใหม่ในอนาคต ลูกพูดว่า: บาบา ฉันกำลังให้ทุกสิ่งที่มีแก่ท่านที่มีค่าเพียงเศษพางรวมทั้งร่างกายนี้ และแล้วฉันก็จะรับทุกสิ่งจากท่านที่นั่น เป็นราวกับว่าลูกได้กลับมาปลอดภัย ทุกสิ่งนั้นปลอดภัยในคลังสมบัติของبابา ลูกๆควรมีความสุขอย่างมากภายในลูก เพียงเวลาอันสั้นเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ภายในลูก และแล้วเราก็จะไปสู่อาณาจักรของเรา เมื่อผู้คนถามลูก จงบอกพวกเขาว่า: ว่า พวกเรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เรากำลังกลับมาพละนาถมิดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ *ever healthy and wealthy* ความปรารถนาของเราทั้งหมดกำลังได้รับการเติมเต็ม

بابาว่า: ยังไม่มีใครได้กลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลานี้ การบรรจบกับมายาของลูกๆจะดำเนินไปจนกระทั่งเวลาสุดท้าย การบรรจบจะหยุดลงเมื่อสงครามใหญ่เริ่มต้นและแล้วลูกๆก็จะรู้ถึงผลลัพธ์ ลูกๆต้องจับตาดูตนเอง ลูกๆต้องตรวจสอบว่า: เป็นเวลา

นานเพียงใดที่ฉันจดจำบาบา ผู้เป็นที่รักมากที่สุด *most beloved*? บาบาว่า: ลูกๆบางคนไม่ได้มีเวลาใดที่จดจำฉัน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก และถ้าลูกไม่จดจำพ่อ แม้กระนั้นก็จะเป็นที่เข้าใจว่าลูกไม่ได้มีเวลา มาหาเอาเวลาของลูกไปทั้งหมดแล้วไม่ได้ให้เวลาใดแก่ลูกที่จะจดจำพ่อ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจารึกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง เป็นในการจดจำระลึกถึงที่มายาสร้างอุปสรรคต่างๆ เธอทำให้ลูกลืมที่จะมีการจดจำระลึกถึงและเหตุนี้เองพ่ออธิบายว่า: ลูกๆผู้อ่อนหวานกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกอธิบายแม่เล็กน้อยให้แก่ใครบางคนด้วยพลังของโยคะ ลูกศรก็จะยิ่งไปถูกเป้าอย่างรวดเร็ว เมื่อลูกศรยิงถูกพวกเขา พวกเขาก็จะสิ้นสติอย่างสมบูรณ์ พวกเขากลับมาสตินสติก่อนและแล้วพวกเขาก็เป็นของบาบา เมื่อลูกจะจำพ่อด้วยความรัก ท่านรู้สึกถึงการดึงดูดนั้นด้วยเช่นกัน บางคนไม่ได้จดจำบาบาเลย บาบา รู้สึกเมตตา แต่ถึงกระนั้นท่านจะพูดว่า: ลูกๆจงทำความก้าวหน้า ประกาศสิทธิ์ในอันดับข้างหน้า ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากเพียงไร ลูกก็จะเข้ามาใกล้ชิดมากตามนั้นแล้วก็จะมีความสุขมากมาย เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียว ไม่ใช่เพียงพ่อผู้เดียวแต่ลูกต้องจดจำบ้านที่แสนหวานด้วย จะต้องมีความมั่งคั่งทั้งหมดด้วยเช่นกันและเฟอร์นิเจอร์ในบ้านที่แสนหวาน *sweet home* และดังนั้นลูกต้องจดจำดินแดนแห่งสวรรค์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ลูกๆต้องกลับมาสำรวจตนให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ อย่าได้พูดมากเกินไป จงอยู่ในความเงียบสงบ พ่อให้คำสอนแก่ลูกๆ: ลูกๆ ผู้อ่อนหวานอย่าได้กระจายความไม่สงบ อยู่อย่างมีความสุขอย่างมากขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงอยู่อย่างสำรวจตน พูดอย่างอ่อนหวานมาก อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ใดๆแก่ผู้ใดและอย่าได้โกรธ ถ้ามีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธ ลูกจะไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึง พ่อนั้นอ่อนหวานอย่างยิ่งและดังนั้นท่านก็อธิบายให้แก่ลูกๆด้วยเช่นกัน: ลูกๆจงกลับมาอ่อนหวานอย่างมากมาก อย่าได้มองไปสู่ภายนอก จงอยู่อย่างสำรวจตน

เช่นที่พ่อ เป็นดวงวิญญาณ ที่น่ารัก *lovely* บริสุทธิ์ *pure* มาก ดังนั้นลูกก็ต้องกลับมาบริสุทธิ์ *pure* เช่นท่านด้วยเช่นกัน จดจำพ่อด้วยความรัก *love* อย่างมากมาย บาบาฉันไม่ต้องการผู้ใดอื่นนอกจากท่านที่จะมาอยู่เบื้องหน้าฉัน ไม่มีใครที่น่ารักเท่ากับพ่อ แต่ละคนนั้นกลายเป็นคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียวนั้น ดังนั้นลูกต้องจดจำผู้เป็นที่รักนั้นอย่างมากมาย บาบาได้อธิบายว่าคู่รักทางร่างกายและผู้เป็นที่รักไม่ได้อยู่ด้วยกัน แต่ เมื่อพวกเขาได้เห็นกันและกัน นั่นก็เพียงพอ ไม่ใช่ว่าพวกเขาแม้จะแต่งงานกัน ไม่เลย พ่อพูดว่า: ลูกๆผู้อ่อนหวาน เผาแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น และเรือของลูกจะข้ามฟาก พวกเรามีความรัก *love* อย่างมากสำหรับพ่อผู้อ่อนหวาน ผู้ที่ด้วยท่านเรากลายเป็นเช่นเพชร จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมากและกลายเป็นผู้ที่เยือกเย็นอยู่ภายในอย่างสมบูรณ์ ลูกควรมีความสุขที่ชนลูก ขจัดข้อบกพร่อง *defects* ใดก็ตามที่มีอยู่และกลายเป็นเพชรที่บริสุทธิ์ *pure diamond* ถ้าลูกมีบางสิ่งขาดหายไปแม้เพียงเล็กน้อย คุณค่า *value* ของลูกจะลดลง ลูกต้องทำให้ตนเองกลายเป็นเพชรที่มีค่า *valuable* ลูกต้องไม่ลืมที่จะจดจำพ่อแต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ให้การจดจำระลึกถึงไล่ล่าลูก (เช่นที่ลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากการจดจำระลึกถึง) พูดว่า “บาบา บาบา” และกลับมาหลอมรวมอยู่ในความรัก

ลูกๆต้องมีศรัทธาด้วยเช่นกันว่าลูกกำลังกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ด้วยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ความสุขอันมากมายเป็นประสบการณ์ในการกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อหนึ่งและมองดูลูกๆ: ผู้นี้มีคุณธรรมใด? พวกเขามีข้อบกพร่องใด? ลูกๆก็รู้สิ่งนี้ ซึ่งเหตุนี้เองบาบาพูดว่า “จงเขียนความอ่อนแอต่างๆของลูกเองลงไปและนำสิ่งเหล่านั้นมา” ไม่มีใครที่ได้กลับมาสมบูรณ์พร้อม ใช่ ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้น ลูกได้กลายเป็นสิ่งนั้นทุกวงจร พ่ออธิบายว่า: ข้อบกพร่องหลักคือสำนึกที่เป็นร่าง สำนึกที่เป็นร่างไล่ล่าลูกอย่างใหญ่หลวง สำนึกที่เป็นร่างไม่ได้ยอมให้สภาพของลูกก้าวหน้า ร่างกายเหล่านั้นจะต้องถูกลืมได้เช่นกัน ลูกต้องสลัดทิ้งร่างกายเก่าเหล่านั้นและกลับไป ต้องมีการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งที่นี้ เนื่องจากลูกต้องไป จะต้องไม่มีรอยมลทิน *flaws* ใดๆหลงเหลืออยู่ ลูกกำลังกลายเป็นเพชรและลูกรู้ว่าลูกมีรอยมลทิน *flaws* อะไร มีรอยมลทิน *flaws* ในเพชรเหล่านั้นด้วยเช่นกันแต่รอยมลทิน *flaws* เหล่านั้นไม่สามารถถูกขจัดออกไปได้เพราะเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต สิ่งเหล่านี้จะต้องถูกตัด *cut* ทิ้งไป ลูกคือเพชรที่มีชีวิต ดังนั้นรอยมลทิน *flaws* อะไรก็ตามที่ลูกมี เหล่านั้นจะต้องถูกขจัดออกไปอย่างสมบูรณ์และลูกต้องกลับมาไร้รอยมลทิน *flawless* ถ้าลูกไม่ได้ขจัดรอยมลทิน *flaws* ไป คุณค่า *value* ของลูกจะถูกลดลงไป เพราะลูกกำลังมีชีวิตอยู่ ลูกสามารถเอารอยมลทิน *flaws* ออกไปได้

ลูกๆ ไม่รู้เหนื่อยในการเล่นบทบาท *parts* ที่ไม่สูญสลายของลูก ลูกไม่เคยเหน็ดเหนื่อยเลย ลูกรู้ว่าลูกได้มาสู่วงจรนี้นับครั้งไม่ถ้วนนี้เป็นเกมที่น่าอัศจรรย์ *wonderful* ยิ่ง มีประสบการณ์ของความสุขอันมากมายด้วยการเข้าใจในเกมที่น่าอัศจรรย์ *wonderful* นี้ ผู้คนมีความสุขเมื่อพวกเขาเฝ้าดูเกมเหล่านั้นแต่พวกเขาไม่ได้บรรลุผลในสิ่งใด ด้วยการเข้าใจ

เกมนี้ ไม่เพียงแต่ลูกมีความสุขแต่ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน และเหตุนี้เองพ่ออธิบายแก่ลูกทุกวันว่า: ลูกๆผู้
อ่อนหวาน จงกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ ขณะที่อยู่ในร่างกายของลูก อย่าได้คิดว่าร่างกายเหล่านั้นเป็นของลูก
ร่างกายเหล่านั้นกำลังจะจบสิ้นไป เราต้องไปหาบาบา ด้วยการกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ จะมีการดึงดูดอยู่ในลูก
ความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดที่มีต่อร่างกายเก่าของลูกต้องถูกขจัดออกไป เวลาลูกได้จบสิ้นชาติเกิด 84 ชาติของลูกแล้ว
เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกๆต้องจดจำสิ่งนี้เสมอ ลูกมีเวลา *time* อันมากมายที่จะใช้ ทำธุรกิจของลูกเป็นเวลา 8 ชั่วโมง
พักเป็นเวลา 8 ชั่วโมงและสำหรับ 8 ชั่วโมงที่เหลืออยู่จะมีการสนทนากับพ่อ มีการสนทนาจากใจถึงใจ ทำงานรับใช้
*service*ทางจิต ถ้าวิญญาณปีศาจร้ายของมายาใดหลงเหลืออยู่ภายในลูก ลูกก็จะไม่มีความสำเร็จ *success* ใดๆได้

ถึงลูกๆที่สดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้าจากแม่
พ่อบัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการกลายเป็นตัวของความรู้ คุณธรรมและ การจดจำระลึกถึง

1. ใส่ทุกสิ่งที่มีค่าเพียงเศษฟางรวมทั้งร่างกายของลูกที่ลูกมีเข้าไปในธนาคาร *bank* ของชีพบาบาและประกาศสิทธิใน
มรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดสำหรับอนาคต
2. เพื่อที่จะกลายเป็นเพชรที่ไร้รอยมลทิน *flawless* กลับมาสำรวจตน และขจัดข้อบกพร่องของสำนักที่เป็นร่างออกไป
อย่าได้ไร้ความสงบ อย่าได้กระจ่ายความไม่สงบออกไป

พร: ขอให้ลูก ชาญฉลาดมากที่สุด ในบรรดานักธุรกิจทั้งหมดด้วยการให้ 1 เท้าและได้รับหลายล้านเท้า ด้วย
ความ ปราศรณาและความมุ่งมั่นของลูกเอง
ลูกๆผู้ที่เป็นผู้ที่ชาญฉลาดที่สุดในบรรดานักธุรกิจทั้งหมดให้ 1 กำมือของข้าวที่แห้งปนฝุ่นผงและ
ประกาศสิทธิในโชคหลายล้านเท้าเป็นการตอบแทนของ 1 เท้า ลูกเพียงให้ข้าวเล็กน้อยและ ในการ
ตอบแทน ลูกประกาศสิทธิในทุกพลัง ทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมดและมากกว่า 36 ประเภทที่แตกต่างหลากหลาย
อย่างไรก็ตาม แม้เมื่อให้เพียงสิ่งนี้ บ้างก็ซุกซ่อนเล็กน้อยอยู่ใต้แขนของพวกเขา เช่นที่สุดามาได้ทำ พ่อ
สามารถเอาสิ่งนั้นไปได้โดยการดึงสิ่งนั้นมาจากลูก แต่ถ้าท่านดึงสิ่งนั้นมาจากลูก ลูกจะไม่ได้รับการ
ตอบแทนของสิ่งนั้น เหตุนี้เองด้วยความปราศรณาและความมุ่งมั่นของลูก จงให้ 1 เท้าและได้รับหลายล้าน
เท้า: นี่คือปัญญา ด้วยการให้ในลักษณะนี้จะมีคุณประโยชน์

คติพจน์: เพียงผู้ที่กลับมาละวางและเห็นทุกเกมอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางคือผู้สังเกตการณ์ที่ละวางที่แท้จริง

*** โอม ขานติ ***